

било нито ще бжде да ходи чюмата като живо и че има *таласжмъ*, той щѣше да познае, че това е човѣшка дяволщина и да испита какво е това нѣщо, дѣто го плаши. Но пуста черна простота какви ли страхотій и примѣждія недокарва на неученитѣ!

За това описваме таквизъ случки да чете сѣки и да повѣрва, че нѣма нито *вапири*, нито *таласжмъ*, нито *юди* и *самодиви*, но сж измислени за плашила на невѣжитѣ, и то зарадъ нѣкои си причини отъ лукави и злосторни хора.

РИХАРДОВАТА ДУША.

Въ едно село жителитѣ имали таквозъ съгласіе, таквази любовь и сговоръ по мѣжду си, щото у друго село нѣмало таквизъ хора. Освѣнь гдѣто си помагали единъ на другій и приглѣдвали са въ нуждитѣ си, но и всѣкій желаялъ доброто на своя съсѣдъ; тѣ са запазвали единъ други отъ всѣкакво зло: зависть, злоба и други лошевини, нито са чювали по мѣжду имъ. А това що ги отличавало най много било, че тѣ са грижали и за душевното спасение на своитѣ събратія; сир. ако нѣкой живѣялъ мързеливо и раскошно, или неотивалъ въ черква за да са помоли Богу и недържалъ пости, а най сѣтиѣ умиралъ непокаянъ, тогава всичкитѣ сж задължавали да го помѣнуватъ съ молитви и милостиня за душата му, като да го испросятъ отъ неговитѣ грѣхове.

Веднѣжь са случило да умре у селото имъ единъ

а ній са върнахме; тогава и кучетата патасахъ. Тѣй си останахме съ страхъ, дѣто треперахме цѣлата нощъ.

Сега ако нѣкакъ бѣше са махналъ таралештъ, нещѣхме ли да повѣрваме, че това е било *таласжмъ*? Кой да ни слуша отсѣтиѣ като расказваме на хората, какво дошълъ *таласжмъ* или друга злина, и сѣкой щѣше да вѣрва, че е било наистина.